

POSTANOWIENIE

Dnia 29 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z wniosku (...) Parku Narodowego z siedzibą w K.
przy uczestnictwie J. Z. i Skarbu Państwa - Starosty W.
o stwierdzenie zasiedzenia,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 29 listopada 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w .
z dnia 4 października 2018 r., sygn. akt I Ca (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki J. Z. kwotę 3 750 (trzy tysiące siedemset pięćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania przed Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania wobec wykazania przez skarżącego, że sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Nakładając na skarżących obowiązek wskazania i uzasadnienia oznaczonej przesłanki przyjęcia skargi

kasacyjnej do rozpoznania, ustawodawca zmierza w ten sposób do zagwarantowania, że skarga kasacyjna (nadzwyczajny środek zaskarżenia prawomocnych orzeczeń) będzie pełnić przypisanie jej funkcje publicznoprawne. Ograniczenie przesłanek do czterech ma więc zapewnić, że przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne, a skarga kasacyjna nie stanie się instrumentem wykorzystywanym w każdej sprawie.

W skardze kasacyjnej wniesionej od postanowienia Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 4 października 2018 r. wnioskodawca (...) Park Narodowy opart wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłance określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Wyróżniona w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania zachodzi wtedy, gdy zasadność zarzutów podniesionych w skardze kasacyjnej wynika *prima facie*, bez głębszej analizy prawnej. Dotyczy to więc jedynie uchybień przepisom prawa materialnego albo procesowego, zarzucanym sądowi drugiej instancji w skardze kasacyjnej, o charakterze elementarnym polegających w szczególności na oparciu rozstrzygnięcia na wykładni przepisu oczywiście sprzecznej z jednolitą i ugruntowaną jego wykładnią przyjmowaną w orzecznictwie i nauce prawa, na zastosowaniu przepisu, który już nie obowiązywał względnie na oczywiście błędnym zastosowaniu określonego przepisu w ustalonym stanie faktycznym.

W ocenie Sądu Najwyższego oczywista zasadność skargi kasacyjnej w znaczeniu wyżej wyjaśnionym nie wynika z wywodu zawartego we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wykazujące naruszenie przez Sąd drugiej instancji art. 378 § 1 k.p.c. na skutek nierozpoznania wniosku o zasiedzenie nieruchomości przez uczestnika postępowania - Skarb Państwa. Skarżący pomija bowiem, że nawet uzasadniony zarzut naruszenia prawa procesowego nie oznacza, że skarga kasacyjna, oparta na zarzucie naruszenia art. 378 § 1 k.p.c., jest z tej przyczyny oczywiście uzasadniona. Zgodnie bowiem z art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c., podstawą skargi kasacyjnej może być naruszenie

przepisów postępowania, jeżeli uchybienie to mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania należy więc wykazać, że uchybienie przepisom postępowania, które zarzucono w podstawie skargi kasacyjnej, mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy. Ponieważ skarżący zarzuca nierozważenie przez Sąd drugiej instancji zarzutów apelacji, których rozpoznanie mogło skutkować stwierdzeniem przez Sąd drugiej instancji nabycia własności nieruchomości, której dotyczyło postępowanie, na rzecz innego uczestnika postępowania (Skarbu Państwa), to koniecznym było wykazanie, że skarżący posiada interes prawny w żądaniu stwierdzenia nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie na rzecz innego wskazanego przez wnioskodawcę podmiotu (por. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 11 czerwca 2015 r., III CZP 112/14, OSNC 2015, nr 11, poz. 127). Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zawiera w ogóle odniesienia się do tej kwestii. Z tej przyczyny nie można uznać, aby skarżący wykazał, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi także nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego - na stosowany wniosek zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną - orzeczono na podstawie 520 § 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1, 398²¹, 98 § 3 i 13 § 2 k.p.c.